

Makovics Gábor (ELTE Illyés Sándor Szakkollégium)

Digitalizált önállóság? – A fiatal felnőttek családtól való függetlenedése és társas kapcsolatai a digitális eszközök korában

Az elmúlt húsz évben az internet- és különösen a közösségi médiahasználat központi jelentőségű lett mindennapi életünkben. Ezáltal rengeteg új mód nyílt az önkifejezésre, a kapcsolatépítésre és a szabadidőnk eltöltésére, viszont az internet problémás használata is gyakoribbá vált: az élet egyre több területére terjed ki az online világ, egyre több időt fed le életünkben, amely főként a tinédzser és a fiatal felnőtt korosztályt érinti (Prievara – Pikó 2016). Ebben az életszakaszban a családtól való függetlenedés is kiemelt jelentőségű, a folyamatot pedig a családi rendszer jellemzői is befolyásolhatják.

A kutatás célja elemezni, hogy a problémás internethasználat és az online térben való énmegjelenítés milyen kapcsolatot mutat a család mint rendszer jellemzőivel, illetve a szelf-differenciáltság mértékével. A vizsgálat során a családi rendszer és az internethasználati szokások közötti kapcsolat kirajzolódását várjuk. A kutatás eredményeit más, témába vágó, kutatási eredményekkel összekapcsolva árnyaltabb képet kaphatunk az internethasználat pszichológiai és családi jellemzőiről.

Hosszú távú célként akár olyan módszerek kialakításáról is beszélhetünk, melyek a különböző szintű prevenciós eszközök számát növelve a családi működésre helyezik a hangsúlyt a problémás internethasználat csökkentésében, és segítenek a hatékonyabb megküzdési módok elsajátításában.

Parák András Sándor (ELTE Illyés Sándor Szakkollégium)

Egy 21. századi addikció – az okostelefonfüggőség és kutatási irányai

„Az okostelefonoknak köszönhetően a németországi barátaimat könnyebben elérem, de a szomszéd szobában ülő páromat nehezebben.” (Yuval Noah Harari)

Az, hogy a túlzott okostelefonhasználat függőséghez vezethet, egyre szembeötlőbb társadalmi probléma (Emanuel 2015). A problémás okostelefonhasználat szakirodalma azonban ellentmondásos, és maga az „okostelefonfüggőség” fogalma sem pontosan definiált. A szakirodalom sokáig a telefonnal eltöltött időmennyiséget tekintette a függőségszintjével egyenértékűnek, de ez a paradigma megrendülni látszik. Egyes kutatások szerint nem is az időmennyiség, hanem a használat módja számít (Tossell et al. 2015). Mások feltárták, hogy a telefonnal eltöltött idő becsült és valós, eszközökkel megmért mennyisége jelentősen eltérhet, így ez a kutatási konstrukció kevésbé megbízható (Ellis et al. 2019). Számos kutatás inkább korrelációs vizsgálatokat végzett, amelyek felfedték, hogy milyen tényezőkkel (pl. depresszió) járhat együtt a megnövekedett okostelefonhasználat, de nem törekedtek a jelenség pontos megértésére (Elhai et al. 2018). Egyesek szerint pedig „okostelefonfüggőség” nem is létezik mivel a függőséget társas igényeink kielégítése okozza, amelyhez a